

8 Δεκέμβρη Απεργία. Όλοι και Όλες στην συγκέντρωση στις 10.30 π.μ. στην Ομόνοια

04 Νοεμβρίου 2016. Κατηγορία: [Π.Α.ΜΕ](#)

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, άνεργοι, αυτοαπασχολούμενοι, ελευθεροεπαγγελματίες επιστήμονες, αγρότες, συνταξιούχοι, νέοι και νέες

Εξαπολύουν νέο οδοστρωτήρα σε ότι έχει απομείνει από εργατικά λαϊκά δικαιώματα και απαιτούν σιωπή νεκροταφείου από τους εργαζόμενους!

Απελευθέρωση απολύσεων και αύξηση του ορίου από το 5% στο 10%!

Νέα μείωση του άθλιου κατώτερου μισθού των 586 ευρώ και νέος «υποκατώτερος μισθός» για τους νεοπροσλαμβανόμενους!

Κατάργηση όσων επιδομάτων έχουν απομείνει, σφαγή στα προνοιακά επιδόματα!

Πλήρη επικράτηση των Ατομικών και επιχειρησιακών συμβάσεων για ακόμα μεγαλύτερη μείωση του μέσου μισθού!

Παραπέρα επέκταση των ευέλικτων μορφών απασχόλησης δηλαδή της δουλειάς λάστιχο με 100 και 200 ευρώ μισθό!

Νέα μείωση των σημερινών συντάξεων και των κοινωνικών παροχών, δηλαδή νέα μείωση του μη μισθολογικού κόστους που έχει παραγγείλει στην κυβέρνηση ο ΣΕΒ!

Νέα μεγάλη μείωση του αφορολόγητου ορίου για μισθωτούς και συνταξιούχους στα 5.000 από τα 8.600 ευρώ!

«Δικαίωμα» στους εργοδότες να απαντούν με λοκ άουτ στους αγώνες των εργαζομένων.

Νέος συνδικαλιστικός νόμος για τον περιορισμό και την απαγόρευση της συνδικαλιστικής δράσης.

Ο κατάλογος είναι μακρύς. Ο νέος γύρος επίθεσης είναι αποφασισμένος εδώ και καιρό από την κυβέρνηση, το κουαρτέτο, ΕΕ και ΔΝΤ, το ΣΕΒ και τις άλλες εργοδοτικές ενώσεις, τα κόμματα που ψήφισαν το τρίτο μνημόνιο, τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες. Θέλουν με κάθε τρόπο ακόμα πιο φτηνά εργατικά χέρια. Θέλουν να καταργήσουν ότι έχει απομείνει σε εργατικό δικαίωμα και απαιτούν να μην υπάρχουν αντιδράσεις για να συνεχίζεται απρόσκοπτα η συντριβή των δικαιωμάτων του λαού, οι διαπραγματεύσεις με στόχο την αύξηση των κερδών τους. Ακόμα περισσότερο η ανοχή, η αδράνεια, θα αξιοποιηθεί από τον ΣΕΒ, την κυβέρνηση και τα κόμματα που ψήφισαν το 3^ο μνημόνιο για να εμφανίσουν και το λαό σύμφωνο και υποστηρικτή της άγριας αντεργατικής πολιτικής.

Βιομήχανοι εφοπλιστές, μεγαλέμποροι και τραπεζίτες, όλοι αυτοί που δεν ξέρουν τι έχουν στα θησαυροφυλάκια της Ελβετίας και αλλού, διατάζουν τους άνεργους, τους μερικά απασχολούμενους, τους απλήρωτους και κακοπληρωμένους, το φτωχό εργαζόμενο λαό να βγάλει το σκασμό! Αυτό εννοούν όταν μιλάνε για συναίνεση!

Θέλουμε συναίνεση να φτάσουμε στον πάτο

Οργάνωση παντού να 'ρθουν τα πάνω-κάτω

Είναι ανάγκη τώρα οι οργανώσεις της εργατικής τάξης να μπούνε γρήγορα στη μάχη της προετοιμασίας, την ενημέρωσης, της επιτυχίας της πανεργατικής απεργίας στις 8 Δεκέμβρη. Να στηριχτούν παράλληλα οι αγώνες του επόμενου διαστήματος που προγραμματίζονται από συνδικαλιστικές οργανώσεις σε χώρους δουλειάς και κλάδους, η απεργία των δημοσίων υπαλλήλων στις 24 Νοέμβρη.

Δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε από τη "διαπραγμάτευση", ούτε από την ανάπτυξη που ευαγγελίζονται κυβέρνηση, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και εργοδοτικές οργανώσεις». Δεν θα γυρίσουν δικαιώματα, μισθούς και συντάξεις αλλά θα αφαιρούν και άλλα.

Δεν θα σταματήσουν αν δεν τους σταματήσουμε εμείς!

Στα ταμπούρλο που χτυπάνε συγχρονισμένα οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές, οι τραπεζίτες στοιχίζονται από πίσω η κυβέρνηση, τα κόμματα που ψήφισαν το 3^ο μνημόνιο (ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι), οι υπόλοιποι που στηρίζουν το δρόμο των μονοπωλίων αλλά και οι χρήσιμοι στυλοβάτες τους στο συνδικαλιστικό κίνημα, οι παρατάξεις τους σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ (ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΜΕΤΑ) που συγκροτούν τις γνωστές συμβιβασμένες πλειοψηφίες.

Όλοι μαζί σηκώνουν τη σημαία της συναίνεσης για να επιτεθούν από κοινού στο λαό, να περάσουν τα βάρβαρα μέτρα.

Η πιστή και χωρίς αντιστάσεις υλοποίηση και συνέχιση των αντιλαϊκών αναδιαρθρώσεων αποτελεί την προϋπόθεση στην προοπτική ανάκαμψης των κερδών τους σύμφωνα με τους εγχώριους βιομήχανους. Η ανάπτυξη που προσδοκούν θα ξεκινάει από τα συντρίμια των εργατικών κατακτήσεων, την παγίωση των μισθών των 300 και 400 ευρώ.

Μας καλούν να ξεχάσουμε δικαιώματα στη δουλειά και τη ζωή και να αποδεχτούμε τις συνθήκες σύγχρονης σκλαβιάς: Όπως χαρακτηριστικά τονίζει ο ΣΕΒ στο εβδομαδιαίο ενημερωτικό δελτίο του, «είναι ανεδαφικό να επιδιώκουμε την επαναφορά στο προ του 2009 ρυθμιστικό πλαίσιο της αγοράς εργασίας».

Οι πλειοψηφίες στη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ με καταμερισμένους ρόλους και σχέδιο βάζουν εμπόδια στην ανάπτυξη αγώνων, καλλιεργούν την ηττοπάθεια, δίνουν χώρο και χρόνο στην κυβέρνηση και στους επιχειρηματικούς ομίλους για να οργανώσουν χωρίς αντιδράσεις την επίθεση τους.

Ευθυγραμμίζονται με τις επιθυμίες του ΣΕΒ και των άλλων εργοδοτικών ενώσεων της κυβέρνησης και των κομμάτων τους για συναίνεση. Επί της ουσίας, δε θέλουν τη σύγκρουση με το κεφάλαιο και τη στρατηγική του, με την οποία εξάλλου συμφωνούν και παίζουν βρώμικο παιχνίδι για να μην εκδηλωθεί μαζική μαχητική ενιαία απάντηση από τους εργαζόμενους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Θέλουν απεργίες «ντουφεκιές στον αέρα» την ίδια στιγμή που υπογράφουν κοινωνική ειρήνη με τα αφεντικά, «κοινά πορίσματα» και «κοινές ανακοινώσεις» και συμφωνούν μέχρι κεραίας με τα συμφέροντα τους. Αυτός ο σχεδιασμός δεν εκπονείται από τους εργαζόμενους αλλά στα κυβερνητικά γραφεία. Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα από αυτές τις ηγεσίες. Η υπόθεση της υπεράσπισης της ζωής μας και της κλιμάκωσης του αγώνα μας θα κριθεί μέσα στους χώρους δουλειάς από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Παίρνουμε την υπόθεση της οργάνωσης της πάλης στα χέρια μας σε κάθε κλάδο, αλλάζουμε τους συσχετισμούς, δυναμώνουμε τα σωματεία μας, δίνουμε απάντηση με τη συμμετοχή μας στην απεργία.

Περισσότερες από 530 συνδικαλιστικές οργανώσεις σωματεία, ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα βγήκαν μπροστά στις 17 Οκτώβρη και απαίτησαν: κατάργηση των αντεργατικών νόμων, κάλυψη των απωλειών, αυξήσεις στους μισθούς, κλαδικές συλλογικές συμβάσεις, κανένας εργαζόμενος κάτω από 751 ευρώ, σταθερή δουλειά με δικαιώματα.

Κατέθεσαν το δικό μας πόρισμα, το πόρισμα των εργαζομένων. Δείχνουν το δρόμο της οργάνωσης, της σύγκρουσης, της αγωνιστικής κλιμάκωσης, του μη συμβιβασμού με τη φτώχεια και την εξαθλίωση.

Απεργιακός ξεσηκωμός απέναντι στη σύγχρονη σκλαβιά!

Ο κόσμος που υπερασπίζονται από κοινού κυβέρνηση και κόμματα της ΕΕ και του κεφαλαίου μαζί με τις ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες είναι ο κόσμος του νέου υποκατώτατου μισθού, της μαζικής ανεργίας, της 3ωρης και 4ωρης εργασίας, της 5μηνης κακοπληρωμένης δουλειάς των προγραμμάτων, της διαχείρισης με ψίχουλα της φτώχειας, της «επιχειρηματικότητας», της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Είναι ο κόσμος που απαιτεί «ευελιξία» στην αγορά εργασίας, για να μπορούν οι επιχειρήσεις να απασχολούν εργαζόμενους όποτε, όσο και όπως τις βολεύει, να τους πληρώνει όποτε και όσο θέλει.

Επιστρέφουμε ως απαράδεκτα τα πορίσματά τους, τις συμφωνίες τους.

Απαιτούμε δικαιώματα στην εργασία και τη ζωή, με βάση την εποχή μας – τον 21^ο αιώνα, τις ανάγκες μας!

Νοέμβρης 2016

